

Η εκμετάλλευση ενός πολιτιστικού θησαυρού - Του Μητροπολίτη Μεσσηνίας Χρυσοστόμου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσσηνίας](#)

Για μια ακόμη φορά η γείτονα χώρα εργαλειοποιεί το πολιτιστικό απόθεμα ενός μνημείου παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης και προπαγάνδας.

Μετατρέπει τη Μονή της Χώρας, σε ισλαμικό τέμενος με απαράδεκτα προκλητικό τρόπο, προκειμένου να υποσκελίσει το αρνητικό κλίμα, το οποίο έχει δημιουργηθεί στο εσωτερικό της, γεγονός το οποίο επιβεβαιώνεται αφενός από το συντριπτικό αποτέλεσμα των δημοτικών εκλογών στους τέσσερις μεγάλους δήμους της και αφετέρου από το πνεύμα δυσαρέσκειας, το οποίο έχει εκδηλωθεί από ακραίους πολιτικούς σχηματισμούς σχετικά με την προσπάθεια οικοδόμησης μέτρων εμπιστοσύνης με την ελληνική κυβέρνηση και συγχρόνως τη διάθεση μιάς λεκτικής υποχωρητικότητας στα θέματα της ΑΟΖ.

Ανεξάρτητα από την τελική πρακτική έκβαση του όλου εγχειρήματος η κυβέρνηση της **Τουρκίας** καταφέρνει να κεφαλοποιήσει με τον τρόπο αυτό θετικά τις όποιες

εξελίξεις και αντιδράσεις.

Αυτή η πολιτική κίνηση δηλώνει επίσης ότι ποτέ δεν απομακρύνθηκε από το αφήγημα και την αντίληψη μιάς πολιτικής θρησκείας, εν προκειμένω του Ισλάμ, και στοιχίζεται αδιάπτωτη στην υιοθέτηση οποιουδήποτε μέσου εξυπηρετεί προς αυτήν την κατεύθυνση, αγνοώντας ότι οι θρησκείες δεν είναι πολιτικά εργαλεία που διχάζουν τους λαούς.

Στο πλαίσιο αυτό προβάλλει εμμέσως πλην σαφώς, την τάση του αναθεωρητισμού αρχών και απόψεων με σκοπό την εδραίωση ενός νεοθωμανικού μοντέλου, το οποίο αποτελεί το ιδεολογικό αφήγημα της λεγόμενης **Γαλάζιας Πατρίδας**, εκφραζόμενο κατά καιρούς και με εξάρσεις θρησκευτικού φανατισμού και μισαλλοδοξίας.

Η μονομερής μετατροπή ναών άλλων δογμάτων με ιστορικό βάθος και μέγιστο πολιτισμικό αποτύπωμα, εν προκειμένω τεσσάρων θρησκευτικών μνημείων παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς, της **Αγίας Σοφίας, της Μονής της Χώρας, της Μονής Παμμακαρίστου στην Κωνσταντινούπολη, και της Αγίας Σοφίας στην Τραπεζούντα**, ώστε να λειτουργήσουν ως ισλαμικά τεμένη, όσο και αν καθίσταται χρηστική προς εσωτερική κατανάλωση, αποτελεί καταπάτηση κάθε έννοιας σεβασμού του παγκοσμίου δικαίου του πολιτισμού και της θρησκευτικότητας· εκπέμπει ένα αρνητικό μήνυμα θρησκευτικού φανατισμού προς τους λαούς και πρέπει να καταδικαστεί από όλους και πρωτίστως από την UNESCO.

Η εκμετάλλευση οποιουδήποτε μνημείου πολιτισμού δεν μπορεί να αποτελεί το περιεχόμενο μιάς “propaganda fidei” για την αμφισβήτηση των παγκοσμίων αξιών της ειρήνης, της καταλλαγής, της συνύπαρξης και της ανεκτικότητας

Με κάποιον τρόπο, και αυτός είναι ο δρόμος της διπλωματίας, πρέπει να τεθούν όρια σε ότι διασαλεύει την πολιτισμική συνεισφορά οποιουδήποτε λαού στην ανθρώπινη ιστορία.

Καλαμάτα 8 Μαΐου 2024